

ለአሜሪካ ያለው የወደፊት ነገር እና ጁላይ 18, 2020 - ቁጥር ሶስት

የሚያዩ ዓይኖችና የሚሰሙ ጆሮዎች ብፁዓን ናቸው

Jeff Pippenger
2023-08-25

የማሻሻያ እንቅስቃሴዎች መስመሮች የራእይ አሥር ውስጥ ያሉትን “ሰባቱ ነጐድጓዶች” ለመረዳት ቁልፍ ናቸው። “ሰባቱ ነጐድጓዶች” ከነሐሴ 11 ቀን 1840 ጀምሮ እስከ ታላቁ ቅር መሰኘት በጥቅምት 22 ቀን 1844 ድረስ የመጀመሪያው መልአክ መልእክት ኃይል መቀበሉን ታሪክ ይወክላሉ። ምዕራፍ አሥር ይህን አስተዋጽኦ ለመደገፍ በምዕራፍ ውስጥ ሦስት ውስጣዊ ምስክሮችን ያቀርባል።

የ1840-44 የምጽዓት እንቅስቃሴ የእግዚአብሔር ኃይል የተከበረ መገለጫ ነበር፤ የመጀመሪያው መልአክ መልእክት በዓለም ውስጥ ወዳለ እያንዳንዱ የሚስዮን ጣቢያ ደረሰ፤ እንዲሁም በአንዳንድ አገሮች ከአሥራ ስድስተኛው ክፍለ ዘመን ተሐድሶ ጀምሮ በማንኛውም ምድር ውስጥ የታየውን ሁሉ ከሚበልጥ እጅግ ታላቅ የሃይማኖት ፍላጎት ነበረ፤ ነገር ግን እነዚህ ሁሉ በሦስተኛው መልአክ የመጨረሻ ማስጠንቀቂያ ሥር በሚከናወነው ኃይል እንቅስቃሴ ሊበልጡ ነው።” The Great Controversy, 611.

የመጀመሪያው መልአክ መልእክት ከ1840 ጀምሮ ወደ ዓለም ተሸክሞ መጣ። ኡራያ ስሚዝ ከእህት ዋይት ጋር በሚስማማ ሁኔታ የፓይነሮቹን ግንዛቤ ይገልጻል። ስሚዝ የመጀመሪያው መልአክ በ1798 እንደመጣ ያውቃል፤ እናም በ1840 የወረደው መጀመሪያው መልአክ እንደነበረ ያሳያል። ስሚዝና ፓይነሮቹ በቀላሉ በመልእክት መምጣትና በኃይል መጠናከሩ መካከል ያለውን ልዩነት አላስተዋሉም ነበር። ስሚዝ በግልጽ ይናገራል፤ የራእይ አሥር መልአክ አንድ እግሩን በባሕር ላይ ሌላውንም በምድር ላይ ባኖረ ጊዜ፤ ይህ ወደ ዓለም የሚሸከም ያለውን መልእክት እንደሚያመለክት ያሳያል።

“ስለዚህ በ1798 የክርስቶስ ቀን ቀርቦአል ብሎ ማወጅን የሚከለክለው ገደብ ተወገደ፤ በ1798 የመጨረሻው ዘመን ተጀመረ፤ ማንተሙም ከትንሹ መጽሐፍ ተወሰደ። ስለዚህ ከዚያ ዘመን ጀምሮ የራእይ 14 መልአክ የእግዚአብሔር ፍርድ ሰዓት መጥቶአል ብሎ እያወጀ ወጥቶአል፤ እንዲሁም ከዚያ ጊዜ ጀምሮ የምዕራፍ 10 መልአክ በባሕርና በምድር ላይ ቆሞ፤ ዘመን ከዚህ በኋላ እንደማይኖር ምሎአል። ስለ እነርሱ ማንነት ጥያቄ ሊነሣ አይችልም፤ አንዱን በተወሰነ ስፍራ ለማስቀመጥ የሚረዱ ክርክሮች ሁሉ፤ በሌላው ጉዳይም እኩል ውጤታማ ናቸው። የአሁኑ ትውልድ የእነዚህን ሁለት ትንቢቶች ፍጻሜ እየተመለከተ መሆኑን ለማሳየት እዚህ በማንኛውም ክርክር ውስጥ መግባት አያስፈልገንም። በዳግም ምጽአት ስብከት፤ በተለይም ከ1840 እስከ 1844 ባለው ጊዜ፤ ሙሉና ዝርዝር ፍጻሜአቸው መታየት ጀመረ። የዚህ መልአክ አቋም፤ አንዱ እግሩ በባሕር ላይ ሌላውም በምድር ላይ መሆኑ፤ የአዋጁ በባሕርና በምድር የሚዳረስ ሰፊ ስፋትን ያመለክታል። ይህ መልእክት ለአንድ አገር ብቻ የተዘጋጀ ቢሆን ኖሮ፤ መልአኩ በምድር ላይ ብቻ አቋሙን መያዝ በበቃ ነበር። ነገር ግን አንዱን እግሩን በባሕር ላይ አድርጎአል፤ ከዚህም መልእክቱ ውቅያኖስን እንደሚሻገር፤ ወደ ዓለም የተለያዩ አሕዛብና ክፍሎችም እንደሚዘረጋ ልንወስን እንችላለን፤ ይህም መደምደሚያ ከላይ በተጠቀሰው የዳግም ምጽአት አዋጅ ወደ ዓለም ሁሉ የሚገኙ የሚስዮን ጣቢያዎች ሁሉ መድረሱ በሚያሳየው እውነታ ይበረታል። በዚህ ላይ በምዕራፍ 14 ስር ተጨማሪ ይመለከቱ።” ኡራያ ስሚዝ፤ Thoughts on Daniel and the Revelation, 521.

ስለዚህ የአሥረኛው ምዕራፍ ቁጥር አንድ ነሐሴ 11 ቀን 1840 ዓ.ም.ን ያመለክታል፤ ምክንያቱም በዚያን ጊዜ በራእይ ዘጠኝ ውስጥ ከተነገረው ትንቢት ጋር በሚስማማ ሁኔታ የአቶማን የበላይነት የተተነበየው ፍጻሜ

ደረሰ። እህት ዋይት እንዲህ ትላለች፡-

“በ1840 ዓመት ሌላ አስደናቂ የትንቢት ፍጻሜ ሰፊ ፍላጎትን አነሳ። ከዚያ ሁለት ዓመት በፊት፣ ሁለተኛውን ምጽአት ከሚሰብኩ መሪ አገልጋዮች አንዱ የነበረው ዮስፆስ ሊች፣ የአቶማን ኢምፓየር ውድቀትን የሚተነብይ የራእይ 9 ማብራሪያ አሳተመ። እንደ ስሌቴ፣ ይህ ኃይል... በ1840 ዓ.ም. ነሐሴ 11 ይወድቃል፣ በዚያ ጊዜም በቆስጠንጢኖስ ያለው የአቶማን ኃይል እንደሚፈረስ ሊጠበቅ ይችላል። እኔም ይህ እንዲሁ መሆኑ እንደሚገኝ አምናለሁ።”

“በተወሰነው ትክክለኛ ጊዜ ቱርክ በመልእክተኞቿ አማካይነት የአውሮፓ ተባባሪ ኃይላን ጥበቃን ተቀበለች፣ እንዲሁም ራሷን በክርስቲያን አሕዛብ ቁጥጥር ሥር አስገባች። ይህ ክስተት ትንቢቱን በፍጹም ሁኔታ ፈጽሞ አረጋገጠ። ይህ ሲታወቅ ብዙ ሰዎች ሚሊርና ባልደረቦቹ የተቀበሉት የትንቢት ትርጓሜ መርሆች ትክክለኛነት እንዳላቸው ተረዱ፤ ለአድቮንት እንቅስቃሴም አስደናቂ ጉልበት ተሰጠው። የትምህርትና የሥልጣን ሰዎች ሚሊርን በመስበክም ሆነ አመለካከቶቹን በማሳተም ተባብሩት፣ እናም ከ1840 እስከ 1844 ድረስ ሥራው በፍጥነት ተስፋፋ።” The Great Controversy, 334, 335.

የአሥረኛው ምዕራፍ የመጀመሪያው ቁጥር 1840ን ያመለክታል፤ በአሥረኛውም ቁጥር ዮሐንስ በጥቅምት 22፣ 1844 እጅግ መራራ ተስፋ መቁረጥ እንደደረሰበት እናያለን። ዮሐንስ የታናሹን መጽሐፍ መልእክት ወደ ዓለም ወስደው በጥቅምት 22፣ 1844 ያንን መራራ ተስፋ መቁረጥ የተቀበሉትን ሰዎች ይወክላል። ከቁጥር አንድ እስከ ቁጥር አሥር ድረስ የ1840 እስከ 1844 ታሪክን ይወክላል። ይህ በአሥረኛው ምዕራፍ ውስጥ ያለ አንድ ውስጣዊ ምስክር ነው።

ሌላው ምስክር ትንሹን መጽሐፍ የሚበላው ዮሐንስ ነው፤ ይህም በአፋ ጣፋጭ መሆኑ የ1840 ዓ.ም. አገስት 11 መልእክትን መቀበሉን ይወክላል፤ ከዚያም በ1844 ዓ.ም. አክቶበር 22 በታላቁ ተስፋ መቁረጥ ጊዜ በሆዱ መራራ ሆነ።

ትንሹንም መጽሐፍ ከመልእኩ እጅ ወስጄ በላሁት፤ በአፊም እንደ ማር ጣፋጭ ነበረ፤ ነገር ግን ከበላሁት በኋላ ሆዱ መረረ። ራእይ 10፣10።

ቁጥር አሥር የ1840 እስከ 1844 ታሪክን በአንድ ቁጥር ውስጥ ይወክላል። ይህም “ሰባቱ ነጎድጓዶች” ያንን ታሪክ እንደሚወክሉ በምዕራፉ ውስጥ ያለው ሁለተኛው የውስጥ ምስክር ነው። እህት ኃይት አስቀድሞ እንዳስረዳችው፣ “ሰባቱ ነጎድጓዶች” በመጀመሪያውና በሁለተኛው የመልእክ መልእክቶች ሥር የተፈጸሙ ክስተቶችን የሚያሳይ ዝርዝር መግለጫ እንደሚወክሉ ለይታ አሳይታለች። ሁለተኛው የመልእክ መልእክት በታላቁ ተስፋ መቁረጥ ላይ ተደመደመ፤ ስለዚህ “ሰባቱ ነጎድጓዶች” የሚወክሉት ይኸውን ታሪክ ነው። ከ1840 ነሐሴ 11 እስከ 1844 ጥቅምት 22 ድረስ ያለው ታላቁ ተስፋ መቁረጥ ያካተተ ታሪክ፣ በራእይ ምዕራፍ አሥር ውስጥ እየተጠናከረ የተገለጸው ትንቢታዊ ታሪክ መሆኑን ለመደገፍ ሦስት የውስጥ ምስክሮች አሉ።

ከዚያም በመጨረሻው ቁጥር፣ ከ“ሰባቱ ነጎድጓዶች” ጋር በተያያዘው እውነት ጋር በሚስማማ ሁኔታ፣ መልእክቱ እንዲቀርብና ያው ታሪክ እንደገና መደገም እንዳለበት ትእዛዝ ተሰጠ።

እርሱም እንዲህ አለኝ፤ በብዙ ሕዝቦችና አሕዛብ፣ በልሳናትና በነገሥታት ፊት እንደ ገና ትንቢት ማድረግ ይገባሃል። ራእይ 10፣11።

ሰባቱ ነጎድጓዶች የሚያመለክቱት፣ በ“የፍጻሜው ዘመን” የተፈታው መልእክት በኃይል ሲታጠቅ የአድቮንቲዝም መጀመሪያ እንደ ተጀመረ፣ እንዲሁም በ1989 የተፈታው መልእክት በራእይ አሥር መልእክ መውረድ ሳይሆን በራእይ አሥራ ስምንት የሚወርደው መልእክ መውረድ በኃይል ሲታጠቅ፣ ያ የአድቮንቲዝምን ፍጻሜ እንደሚያሳይ ነው። የራእይ አሥራ ስምንት መልእክ በሴፕቴምበር 11, 2001

ወረደ፣ እኛም አሁን ከ1840 እስከ 1844 ያለው ታሪካዊ ድግግሞሽ መደምደሚያ ላይ እየቀረብን ነው።

እነዚህ ስለ አሥረኛው ምዕራፍ የተደረጉ አስተውሎቶች ለብዙ ዓመታት በሕዝብ ዘንድ የታወቁ ነበሩ። ነገር ግን እስከ ቅርብ ጊዜ ድረስ ፈጽሞ ያልተገነዘበው ነገር ምን እንደሆነ፣ ከዚያ ቅዱስ ታሪክ ጋር በውስጡ የተገጠመ ሌላ ቅዱስ ታሪክ መኖሩ ነው። ይህ ታሪክ የሚታወቀው መጨረሻውን ከአንድ ነገር ጅምሬ ጋር የሚያመሳስል የአልፋና አሜጋ መርህን በሚቀበሉ ሰዎች ብቻ ነው። በዚህ ቅዱስ ታሪክ ውስጥ የተገጠመው የውስጥ ታሪክ በአንድ ተስፋ መቁረጥ ይጀምራል እና በታላቁ ተስፋ መቁረጥ ይጠናቀቃል። የ1843 እስከ 1844 ታሪክ በ1840 እስከ 1844 ታሪክ ውስጥ ያለ ነገር ግን ከእርሱ የተለየ ልዩ የታሪክ መስመር ነው። ሲስተር ዋይትም ሆነ ክርስቶስ ሁለቱም ይህንን የታሪክ መስመር ይጠቅሳሉ።

“ከ1840-1844 ባለው ጊዜ የተሰጡት መልእክቶች ብዙ ሰዎች መንፈሳዊ አቅጣጫቸውን ስለጠፉ አሁን በኃይል ሊቀርቡ ይገባል። መልእክቶቹም ወደ ሁሉም ቤተ ክርስቲያናት ሊደርሱ አለባቸው።”

ክርስቶስ እንዲህ አለ፡- “ዓይኖቻችሁ ስለሚያዩ፣ ጀሮዎቻችሁም ስለሚሰሙ ብጹዓን ናቸው፤ እውነት እላችኋለሁና፣ ብዙ ነቢያትና ጳጳሮችን የምታዩትን ነገር ለማየት ተመኙ፣ አላዩትምም፤ የምትሰሙትንም ነገር ለመስማት ተመኙ፣ አልሰሙትምም” [ማቴ. 13፡16, 17]። በ1843 እና በ1844 የታዩትን ነገሮች ያዩ ዓይኖች ብጹዓን ናቸው።

“መልእክቱ ተሰጥቶአል። የዘመኑም ምልክቶች እየተፈጸሙ ስለሆነ መልእክቱን በመድገም ረገድ ምንም መዘግየት ሊኖር አይገባም፤ የመዝጊያው ሥራ መከናወን ይገባዋል። በአጭር ጊዜ ውስጥ ታላቅ ሥራ ይከናወናል። በቅርቡ በእግዚአብሔር ሹመት መልእክት ይሰጣል። እርሱም ወደ ታላቅ ጩኸት ያድጋል። ከዚያም ዳንኤል ምስክርነቱን ለመስጠት በዕጣው ውስጥ ይቆማል።” Manuscript Releases, volume 21, 437.

“ነቢያትና ጳጳሮችን ሰዎች ሊያዩባቸው የተመኙት” እነዚያ “በ1843 እና በ1844 የታዩ ነገሮች” ነበሩ። ኢየሱስ ይህን ቅዱስ ታሪክ በሁለት ወንጌላት ውስጥ ጠቅሶታል፤ ነገር ግን እያንዳንዱ ጥቅስ በተለየ አውድ ውስጥ ነበር።

እርሱም በምሳሌ ብዙ ነገር ነገራቸው እንዲህም አለ፤ እነሆ፡ ዘሪ ሊዘራ ወጣ፤ ሲዘራም አንዳንድ ዘር በመንገድ ዳር ወደቀ፡ ወፎችም መጥተው በሉት፤ ሌላውም ብዙ መሬት ባልነበረበት ድንጋያማ ስፍራ ላይ ወደቀ፡ መሬቱም ጥልቅ ስላልነበረ ወዲያውኑ በቀለ፤ ፀሐይም በወጣ ጊዜ ተቃጠለ፡ ሥርም ስላልነበረው ደረቀ፤ ሌላውም በእሾህ መካከል ወደቀ፡ እሾሁም በቅሎ አነቀው፤ ሌላው ግን በመልካም ምድር ወደቀ፡ ፍሬም አፈራ፡ አንዱ መቶ እጥፍ፡ ሌላው ስድሳ እጥፍ፡ ሌላውም ሠላሳ እጥፍ። የሚሰማ ጀሮ ያለው ይስማ። ደቀ መዛሙርቱም ቀርበው፡ ለምን በምሳሌ ትናገራችሁለሁ? አሉት። እርሱም መልሶ እንዲህ አላቸው፤ የሰማያትን መንግሥት ምሥጢር ማወቅ ለእናንተ ተሰጥቶአል። ለእነርሱ ግን አልተሰጠም። ላለው ሁሉ ይሰጠዋል፤ ይበዛላችኋል፤ ከሌለው ግን ያለው እንኳ ይወሰድበታል። ስለዚህ በምሳሌ እናገራችሁለሁ፤ እያዩ አያዩምና፡ እየሰሙም አይሰሙም፡ አያስተውሉምም። በእነርሱም ላይ የኢሳይያስ ትንቢት ይፈጸማል፡ እርሱም እንዲህ ይላል፤ በመስማት ትሰማላችሁ ነገር ግን አታስተውሉም፤ በማየትም ታያላችሁ ነገር ግን አታስተውሉም፤ የዚህ ሕዝብ ልብ ደንድኖአልና፡ በጀሮአቸውም ከብደው ይሰማሉ፡ ዓይኖቻቸውንም ጨፍነዋል፤ እንዳያዩ በዓይኖቻቸው፡ እንዳይሰሙም በጀሮአቸው፡ እንዳያስተውሉም በልባቸው፡ እንዳይመለሱም፡ እኔም እንዳልፈውሳቸው። የእናንተ ዓይኖች ግን ስለሚያዩ ብጹዓን ናቸው፡ ጀሮአችሁም ስለሚሰሙ። እውነት እላችኋለሁ፡ ብዙ ነቢያትና ጳጳሮችን እናንተ የምታዩትን ለማየት ተመኙ አላዩትምም፤ እናንተም የምትሰሙትን ለመስማት ተመኙ አልሰሙትምም። ማቴዎስ 13፡3-17።

ኢየሱስ በማቴዎስ፣ ስለ እግዚአብሔር ቃል ውጤት ሲናገር እና ሰዎችን “እንዲሰሙ” ሲጠራ፣ ነቢያት ሊያዩት የተመኙትን መልእክት የሚክዱት ሎዶቅያውያን በኢሳይያስ ምዕራፍ ስድስት እንደተወከሉ ያመለክታል። Future for America ኢሳይያስ ስድስትን በ2001 ዓ.ም. መስከረም 11 ዐውድ ውስጥ በተደጋጋሚ አቅርቧል፤ ምክንያቱም በዚያ ቀን እስልምና ባደረሰው ጥቃት፣ የራዲዮ አሥራ ስምንት ኃያል መልእክት ወርዶ ምድርን በክብሩ አበራት። ነቢያት ሁሉ እርስ በርሳቸው ይስማማሉ፣ እናም በኢሳይያስ ስድስት ቁጥር 3 ውስጥ ለዚያው መልእክት ቀጥተኛ ማጣቀሻ እናገኛለን።

በንጉሡ ያዘያን የሞተበት ዓመት እኔ ደግሞ ጌታን በዙፋን ላይ ተቀምጦ፣ ከፍ ከፍ ብሎና ከፍ ተደርጎ አየሁት፤ የልብሱም ጨፍ ቤተ መቅደሱን ሞልቶ ነበር። በላዩም ሱራፌል ቆመው ነበር፤ ለእያንዳንዱም ስድስት ክንፎች ነበሩት፤ በሁለት ፊቱን ይሸፍን ነበር፣ በሁለትም እግሮቹን ይሸፍን ነበር፣ በሁለትም ይበር ነበር። እርስ በርሳቸውም እየጮኹ እንዲህ ይሉ ነበር፤ ቅዱስ፣ ቅዱስ፣ ቅዱስ የሰራዊት ጌታ ነው፤ ምድር ሁሉ በክብሩ ተሞልታለች። ኢሳይያስ 6፡1-3።

ምድር በራዲዮ አሥራ ስምንት ያለው መልእክት በሚወርድበት ጊዜ በክብሩ ታበራለች፤ እሳይያስም ራዲዮ በንጉሡ ያዘያ በሞተበት ዓመት እንደተከሰተ ሲያሳውቀን ሌላ አስፈላጊ ቁልፍ ይሰጠናል። ንጉሡ ያዘያ በመቅደሱ ውስጥ የካህንነትን ሥራ ለማድረግ ሞክሮ ነበር። ሰማንያ ካህናትና ሊቀ ካህናቱ ጌታ በግንባሩ በለምጽ እስኪመታው ድረስ ይህን እንዳያደርግ ተቃወሙት። የመንግሥት ሥልጣኑን ከቤተ ክርስቲያን ሥልጣን ጋር ለማዋሃድ ስለሞከረ የአውሬውን ምልክት ተቀበለ። ወዲያውኑ አልሞተም፤ ከዙፋኑ ተወግዶ በሌላ ተተካ፣ ከዚያም በጊዜ ሂደት በመጨረሻ በሴፕቴምበር 11, 2001 ሞተ። የአድቪንቲስት ቤተ ክርስቲያን በክርስቶስ ዘመን እንደነበረችው የአይሁድ ቤተ ክርስቲያን ሁሉ በቀስታ ትሞታለች። ነገር ግን በሴፕቴምበር 11, 2001 የዳንኤል አሥራ አንድ የመጨረሻዎቹን ስድስት ጥቅሶች መልእክት አስቀድሞ የጣለው አድቪንቲዝም እንደ ዩናይትድ ስቴትስ የፕሮቴስታንት ቀንድ መጨረሻው ደረሰ፤ ከዚያም በእሳይያስ የተወከሉት በራዲዮ አሥራ ስምንት በመጀመሪያው ድምፅ የተወከለውን መልእክት ለመውሰድ ተጠሩ።

ካህኑም ዓዛርያስ ከእርሱ በኋላ ገባ፣ ከእርሱም ጋር ጽኑዓን ሰዎች የነበሩ ሰማንያ የእግዚአብሔር ካህናት ነበሩ። እነርሱም ንጉሡን ያዘያን ተቃወሙትና አሉት፤ ያዘያ፣ ለእግዚአብሔር ዕጣን ማጨስ ለአንተ አይገባህም፤ ነገር ግን ዕጣን ለማጨስ ለተቀደሱት ለአሮን ልጆች ለካህናቱ ነው፤ በደል አድርገሃልና ከመቅደሱ ውጣ፤ ይህም ከእግዚአብሔር አምላክ ዘንድ ለክብርህ አይሆንም። ያዘያም ተቈጣ፣ ዕጣን ሊያጨስም በእጁ ማጠኛ ነበረው፤ በካህናቱም ላይ ሲቈጣ፣ ለምጽ በግምባሩ ላይ በካህናቱ ፊት በእግዚአብሔር ቤት ከዕጣን መሠዊያው አጠገብ ተነሣበት። ዋናውም ካህን ዓዛርያስና ካህናቱ ሁሉ ተመለከቱት፤ እነሆም፣ በግምባሩ ላይ ለምጻም ሆኖ ነበር፤ ከዚያም አስቸኳይ አውጥተው አስወጡት፤ እርሱ ራሱ ደግሞ እግዚአብሔር መትቶታልና ሊወጣ ችሎለ። ንጉሡም ያዘያ እስከ ሞቱ ቀን ድረስ ለምጻም ሆኖ ኖረ፤ ለምጻም ስለ ነበረም በተለየ ቤት ተቀመጠ፣ ከእግዚአብሔርም ቤት ተለይቶ ነበር፤ ልጁም ዮአታም በንጉሡ ቤት ላይ ነበረ፣ የምድሪቱንም ሕዝብ ይፈርድ ነበር። 2 ዜና መዋዕል 26፡17-21።

በመጨረሻዎቹ ቀናት የራዲዮ መልእክት መፈታቱ ሦስት ዋና ዋና ክፍሎች እንዳሉት ስለሆነ፣ የፕሮቴስታንት ቀንድ ከሰባተኛ ቀን አድቪንቲስት ቤተ ክርስቲያን በመስከረም 11, 2001 መወገዱን መገንዘብ አስፈላጊ ነው። አንዱ የሪፐብሊካኒዝም ቀንድና የፕሮቴስታንትነት ቀንድ ትይዩ ታሪክ ነው። ሌላው መታወቅ ያለበት ክፍል የሰባቱ አብያተ ክርስቲያናት አስፈላጊነት ነው፤ እና እርግጥ ሦስተኛው “ሰባቱ ነጉድጓዶች” ናቸው። እነዚህ ሦስቱ ትንቢታዊ ክፍሎች በአንድነት እየተፈታ ያለውን መልእክት ይዋቀራሉ፤ እንዲሁም ልክ በክርስቶስ ዘመን የአይሁድ ቤተ ክርስቲያን እንደ ተተወች፣ አድቪንቲዝምም በ“መጨረሻዎቹ ቀናት” እንደሚተው መገንዘብ አስፈላጊ ነው።

ኢሳይያስ በታሪኩ ውስጥ ለእግዚአብሔር ታማኝ ያልሆኑት የተመረጡ ሕዝቡ መልእክት ለመውሰድ በፈቃዱ ይቀርባል፤ ኢየሱስም በታሪኩ ውስጥ ለዚያው ሁኔታ ለመናገር እነዚያን ቃላት ይጠቀማል። የቃል ኪዳን የተመረጠ ሕዝብ ተሻግሮ እየተተወ ነው። እነርሱም “ለመስማት” እና ለመፈወስ ፈቃደኞች አይደሉም።

እርሱም እንዲህ አለ፡- ሂድ፣ ለዚህም ሕዝብ እንዲህ በል፤ በእውነት ስሙ፣ ነገር ግን አታስተውሉ፤ በእውነትም ተመልከቱ፣ ነገር ግን አትገነዘቡ። የዚህን ሕዝብ ልብ ወፍራም አድርግ፣ ጆሮዎቻቸውንም ከባድ አድርግ፣ ዓይኖቻቸውንም ጨፍን፤ በዓይኖቻቸው እንዳያዩ፣ በጆሮዎቻቸውም እንዳይሰሙ፣ በልባቸውም እንዳያስተውሉ፣ እንዳይመለሱም፣ እንዳይፈወሱም። ኢሳይያስ 6፡9-10።

ኢሳይያስ የወሰደው ሥራ፣ የሐንስና ሕዝቅኤል ትንሹን መጽሐፍ በበሉ ጊዜ የወሰዱት ሥራ ነው። እነርሱ ከጌታ አፍ ሊተፉ በመሆን ሂደት ላይ ላሉ በቃል ኪዳን የተመረጡ ሕዝቦች የተግሣጽ መልእክት ይወስዳሉ። ኢየሱስ ነቢያትና ጻድቃን ሰዎች ሊያዩት የተመኙትን ታሪክ ለሁለተኛ ጊዜ የጠቀሰበት ነገር በሉቃስ ተመዝግቧል።

አንቺም ቅፍርናሆም፣ እስከ ሰማይ ከፍ ያልሽ፣ እስከ ሲኦል ትወረደላሽ። እናንተን የሚሰማ እኔን ይሰማል፤ እናንተንም የሚንቃችሁ እኔን ይንቃል፤ እኔንም የሚንቀኝ የላከኝን ይንቃል። ሰባዎቼም በደስታ ተመልሰው፣ ጌታ ሆይ፣ አጋንንት እንኳ በስምህ ይገዙልናል እያሉ ነገሩት። እርሱም፡- ሰይጣንን እንደ መብረቅ ከሰማይ ሲወድቅ አየሁት። እነሆ፣ በእባቦችና በጊንጦች ላይ ለመርገጥ፣ በጠላትም ኃይል ሁሉ ላይ ሥልጣን ሰጥቻችኋለሁ፤ በምንም ነገርም አይጎዳችሁም። ነገር ግን መናፍስት ስለሚገዙላችሁ በዚህ ደስ አይበላችሁ፤ ይልቁንም ስማችሁ በሰማይ ስለ ተጻፈ ደስ ይበላችሁ። በዚያም ሰዓት ኢየሱስ በመንፈስ ደስ ብሎ እንዲህ አለ፡- አባት ሆይ፣ የሰማይና የምድር ጌታ፣ እነዚህን ከጥበቦችና ከአስተዋዮች ሰውረህ ለሕፃናት ስለ ገለጥህ አመሰግንሃለሁ፤ አዎን አባት ሆይ፣ በፊትህ የተወደደው እንዲህ ሆነ። ነገር ሁሉ ከአባቴ ለእኔ ተሰጥቶኛል፤ ወልድ ማን እንደ ሆነ ከአብ በቀር ማንም አያውቅም፤ አብም ማን እንደ ሆነ ከወልድና ወልድ ሊገልጥለት ከሚፈቅድለት በቀር ማንም አያውቅም። ወደ ደቀ መዛሙርቱም ዘወር ብሎ በብቻቸው፡- የምታዩትን ነገር የሚያዩ ዓይኖች ብፁዓን ናቸው። እላችኋለሁና፣ ብዙ ነቢያትና ነገሥታት እናንተ የምታዩትን ለማየት ተመኝተው አላዩትም፤ የምትሰሙትንም ለመስማት ተመኝተው አልሰሙትም። ሉቃስ 10፡15-24።

ደግሞም፣ ጻድቃን ለማየት የተመኙትን ነገር ለማየት መብት ካላቸው ጋር የተያያዘው የበረከት ዐውድ፣ እየተለፉ ያሉና “ለመስማት” ፈቃደኛ ያልሆኑ የቃል ኪዳን የተመረጡ ሕዝብን ይመለከታል። እህት ዋይት ታላቅ ብርሃን የተጣለበት መቃወም ምልክት ስለሆነችው ስለ ቀጠርናሆም ያቀረበውን የክርስቶስ ፍርድ ቃል ትጠቅሳለች፤ በ[ቅንፎች] ውስጥ በማስቀመጥም ግሣጼው በአድቬንቲዥም ላይ መሆኑን አጽንኦ አሳየች።

“በእግዚአብሔር ልጆች ነን ብለው ከሚመሰክሩት መካከል እንዴት ትንሽ ትዕግሥት ተገልጦአል፣ ስንት መራራ ቃላት ተነግረዋል፣ ከእምነታችን ውጭ ባሉት ላይ ስንት ፍርድና ውግዘት ተነግሯል። ብዙዎች ለሌሎች ቤተ ክርስቲያናት የሚገኙትን እንደ ታላላቅ ኃጢአተኞች ተመልክተዋል፤ ነገር ግን ጌታ እንዲህ አይመለከታቸውም። በሌሎች ቤተ ክርስቲያናት አባላት ላይ እንዲህ የሚመለከቱ ሰዎች ከእግዚአብሔር ኃይል እጅ በታች ራሳቸውን ለማዋረድ ያስፈልጋቸዋል። እነርሱ የሚፈርዱባቸው ሰዎች ትንሽ ብርሃን፣ ጥቂት እድሎችና መብቶች ብቻ አግኝተው ሊሆን ይችላል። በእኛ ቤተ ክርስቲያናት አባላት ብዙዎች ያገኙትን ብርሃን እነርሱም ባገኙ ኖሮ፣ እጅግ የበለጠ ፈጣን እድገት ባደረጉ ነበር፤ እምነታቸውንም ለዓለም በተሻለ ሁኔታ ባሳዩ ነበር። ስለ ብርሃናቸው የሚመኩ ነገር ግን በእርሱ የማይመለሱትን ስለ እነርሱ ክርስቶስ እንዲህ ይላል፤ ‘ነገር ግን እኔ እላችኋለሁ፣ በፍርድ ቀን ከእናንተ ይልቅ ለጢሮስና ለሲዳድ ይቀላል። አንቺም ቀፍርናሆም [ታላቅ ብርሃን የተሰጣቸው ሰባተኛ ቀን አድቬንቲስቶች]፣ እስከ ሰማይ [በመብት ረገድ] ከፍ ያልሽ፣ እስከ ሲኦል ትወርጃለሽ፤ ምክንያቱም በአንቺ የተደረጉት ኃይለኛ ሥራዎች በሰዶም ተደርገው ቢሆን ኖሮ፣ እስከ ዛሬ ድረስ በኖረች ነበር። ነገር ግን እኔ እልሻለሁ፣ በፍርድ ቀን ከአንቺ

ይልቅ ለሰዶም ምድር ይቀላል።' በዚያን ጊዜ ኢየሱስ መልሶ እንዲህ አለ፤ 'አባት ሆይ፣ የሰማይና የምድር ጌታ ሆይ፣ እነዚህን ነገሮች ከጥበበኞችና ከአስተዋዮች [በራሳቸው ግምት] ሰውረህ ለሕፃናት ስለ ገለጥሃቸው አመሰግናለሁ።'"

“አሁንም እናንተ እነዚህን ሥራዎች ሁሉ ስለደረጋችሁ፣ ይላል ጌታ፣ እኔም ማልዶ ተነሥኜ ተናግራለሁ ነበር፣ ነገር ግን አልሰማችሁም፤ ጠርቻችሁም ነበር፣ እናንተ ግን አልመለሰችሁም፤ ስለዚህም በስሜ የተጠራውን ይህን ቤት፣ እናንተ የምትታመኑበትን፣ ለእናንተና ለአባቶቻችሁ የሰጠሁትንም ስፍራ፣ በሺሎ እንዳደረግሁት እንዲሁ አደርግበታለሁ። እናንተንም ወንድሞቻችሁን ሁሉ፣ የኤፍሬምንም ዘር ሁሉ እንደጣልሁ ከፊቱ እጥላችኋለሁ።” Review and Herald, August 1, 1893.

በአድቪንቲዥም ውስጥ የተደረጉት “ኃያላን ሥራዎች” ጻድቃን ሰዎችና ነቢያት ሊያዩና ሊሰሙ የተመኙአቸው ሥራዎች ነበሩ። እነዚያ ኃያላን ሥራዎች የተወከሉት በ1843 እና 1844 ታሪክ፣ የእኩለ ሌሊት ጩኸት መልእክት በተሰበከ ጊዜ ነበር። አድቪንቲዥም ታሪካቸውን፣ በተለይም የ1843 እና 1844 ታሪክን አስወግዶአል። በተስፋ መቁረጥ የሚጀምርና የሚያበቃ ታሪክ፣ እንዲሁም ደግሞ ወደ አዲስ የተደረገቸው ምድር ሊመራቸው የታሰበ ታሪክ ነው።

«በመንገዱ መጀመሪያ ከኋላቸው ብሩህ ብርሃን ተቀምጦ ነበር፤ መልአክም ይህ 'የእኩለ ሌሊት ጩኸት' እንደሆነ ነገረኝ። ይህ ብርሃን በመንገዱ ሁሉ ላይ ይበራ ነበር፣ እግራቸውንም ያበራ ነበር፣ እንዳይሰናከሉ።»

“ዓይኖቻቸውን በፊታቸው ቆሞ ወደ ከተማይቱ የሚመራቸው በነበረው በኢየሱስ ላይ በጽናት ቢያቆሙ፣ ደህና ነበሩ። ነገር ግን ከጥቂት ጊዜ በኋላ አንዳንዶች ደከሙ፣ 'ከተማይቱም እጅግ ሩቅ ናት፤ ከዚህ በፊትም ወደ እርስዎ ገብተን ልንሆን ተስፋ አድርገን ነበር' አሉ። ከዚያም ኢየሱስ የክብሩን ቀኝ ክንዱን በማንሣት ያበረታቸው ነበር፤ ከክንዱም አንድ ብርሃን ወጣ በአድቪንቲዥ ሰራዊት ላይ ይወዘወዝ ነበር፣ እነርሱም 'ሃሌሎ!' ብለው ጩኹ። ሌሎች ግን በድፍረት ከኋላቸው ያለውን ብርሃን ካዱ፣ 'እስከዚህ ድረስ ያወጣን እግዚአብሔር አይደለም' አሉ። ከኋላቸው ያለውም ብርሃን ጠፋ፣ እግሮቻቸውንም በፍጹም ጨለማ ውስጥ ተወ፤ ተሰናክሎም፣ ምልክቱንና ኢየሱስን ከዐይናቸው አጡ፣ ከመንገዱም ተገሽራተቱ ወደ ታች ባለው ጨለማና ክፉ ዓለም ወደቁ።” Early Writings, 15.

አሁን የይሁዳ ነገድ አንበሳ እየከፈተው ያለው የ1843 እና የ1844 ታሪክ ነው። “ሰባቱ ነገድዳዎች” ከ1840 እስከ 1844 ድረስን ይወክላሉ፤ ነገር ግን ያ ዘመን ከቃል ኪዳን ታሪክ መጀመሪያ ጀምሮ በምሳሌ ተገልጦ የመጣ እጅግ ልዩ ታሪክን ይይዛል። እያንዳንዱ የተሐድሶ እንቅስቃሴ ከሌሎቹ ጋር በተመሳሳይነት ይጓዛል፣ አንድ ዓይነት የመንገድ ምልክቶችን ይዞ። እነርሱ እርስ በርሳቸው የተለዩ ቢሆኑ ኖሮ፣ ሰይጣን ለእያንዳንዱ የተሐድሶ እንቅስቃሴ የተለየ የጥቃት ዕቅድ በፈጠረ ነበር፤ ነገር ግን እርሱ ፈጽሞ ይህን አያደርግም።

“ነገር ግን ሰይጣን ዝም ብሎ አልነበረም። አሁን በሌሎች የተሐድሶ እንቅስቃሴዎች ሁሉ ላይ እንደሞከረው ያለ ነገር ሞከረ—በእውነተኛው ሥራ ፋንታ ሐሰተኛ ነገርን በፊታቸው በማቅረብ ሕዝቡን ለማታለልና ለማጥፋት። በክርስቲያን ቤተ ክርስቲያን በመጀመሪያው ምዕተ ዓመት ሐሰተኛ ክርስቶሶች እንደነበሩ ሁሉ፣ እንዲሁም በአሥራ ስድስተኛው ምዕተ ዓመት ሐሰተኛ ነቢያት ተነሡ።” The Great Controversy, 186.

በዚህ ክፍል ውስጥ እኛ እያካፈልነው ካለው አጠቃላይ መልእክት አንጻር ዋናው ነጥብ ይህ ነው፤ አድቪንቲዥም የፕሮቴስታንቲዥምን ልብስ መሸከም ባቆመ ጊዜ እና ያም ሙሉ በሙሉ በሴፕቴምበር 11, 2001 በእርሱ ላይ ሲወገድ፣ እነርሱ አሁንም የሰስተኛውን መልአክ ታላቅ ጩኸት የሚያውጁ የቀረው እንቅስቃሴ እነርሱ እንደሆኑ ይጻፍሉ። ነገር ግን እነርሱ ሐሰተኞቹ ናቸው። አሁን የፕሮቴስታንቲዥምን ቀንድ የትኛው እንቅስቃሴ እየሸከመ እንደሆነ ካለስተዋላችሁ፣ በዩናይትድ ስቴትስ ውስጥ ባሉት ሁለቱ ቀንዶች

መካከል ያለውን ተመሳሳይነት መረዳት ማለት ይቻል ዘንድ በጣም አስቸጋሪ ነው።

የ1843 እና የ1844 ታሪክ በእያንዳንዱ የተሐድሶ እንቅስቃሴ ውስጥ ይወከላል፤ እኛም አሁን የጥንታዊት እስራኤልን እንደ እግዚአብሔር የተመረጠ ሕዝብ መጀመሪያ፣ እንዲሁም የእስራኤልን እንደ እግዚአብሔር የተመረጠ ሕዝብ መጨረሻ በመጠቀም፣ በእያንዳንዱ የተሐድሶ እንቅስቃሴ መስመሮች ውስጥ እንደተወከለው በ1843 እና 1844 ላይ ትኩረት በማድረግ የዘመናዊት እስራኤልን ያንኑ ነገር ለማብራራት እንጠቀማለን።

ሙሴ ጌታ እንደ ራሱ ያለ ነቢይ እንዲያስነሣ ትንቢት ተናገረ፤ ያ ነቢይም ኢየሱስ ነበር። ሉቃስም በሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ ውስጥ ኢየሱስ የሙሴን ትንቢት እንደፈጸመ ያረጋግጣል።

እግዚአብሔር አምላክህ ከመካከልህ ከወንድሞቻህ መካከል እንደ እኔ ያለ ነቢይ ያስነሣልሃል፤ እርሱንም ትሰሙታላችሁ። ዘዳግም 18፡15።

ኢየሱስ እኛ ልንሰማው የሚገባን ነቢይ ነው።

ሙሴ በእውነት ለአባቶች፣ “ጌታ አምላካችሁ ከወንድሞቻችሁ ከእኔ የሚመስል ነቢይ ያስነሣላችኋል፤ እርሱ የሚነግራችሁን ሁሉ በነገር ሁሉ ስሙት። እንዲሁም ይሆናል፤ ያንን ነቢይ የማይሰማ ነፍስ ሁሉ ከሕዝቡ መካከል ፈጽሞ ትጠፋለች” ብሎ አለ። እንዲሁም ከሳሙኤል ጀምሮ ከእርሱም በኋላ የተከተሉት ነቢያት ሁሉ፣ የተናገሩ መጠን ሁሉ፣ ስለ እነዚህ ዘመናች ደግሞ አስቀድመው ተናግረዋል። እናንተ የነቢያት ልጆች ናችሁ፣ እግዚአብሔርም ለአባቶቻችን ካደረገው ቃል ኪዳን፤ ለአብርሃም፣ “በዘርህ የምድር ወገኖች ሁሉ ይባረካሉ” ብሎ ያለው ናችሁ። እግዚአብሔርም ልጁን ኢየሱስን ካስነሣ በኋላ፣ እያንዳንዳችሁን ከኃጢአታችሁ በመመለስ ይባርካችሁ ዘንድ በፊት ወደ እናንተ ላከው። ሐዋርያት ሥራ 3፡22-26።

የክርስቶስ የተሐድሶ መስመር፣ ልክ ሁሉም የተሐድሶ መስመሮች እንደሚጀምሩበት ሁሉ፣ በፍጻሜው ዘመን ይጀምራል። በክርስቶስ ዘመን “የፍጻሜው ዘመን” የእርሱ ልደት ነበር። ቅዱሳን መጻሕፍት፣ በልደቱ ጊዜ በዳንኤል መጽሐፍ ውስጥ ካለው የ“ፍጻሜው ዘመን” ትርጓሜ ጋር የሚስማማ የእውቀት መጨመር እንደነበረ ያሳያሉ። እነርሱ እረኞቹ ይሁኑ፣ ከምሥራቅ የመጡት ጠቢባን ይሁኑ፣ የተቆጣሪ ሄሮድስ ይሁን፣ ወይም በቤተ መቅደሱ የነበሩት ሐናና ስምዖን፣ እርሱ በተወለደ ጊዜ የእውቀት መጨመር ነበረ። በዚያ ነጥብ ላይ የአይሁድ ቤተ ክርስቲያን አመራር ተዘለለ። ፍቺው በሂደት የተፈጸመ ነበር፣ ነገር ግን መጀመሪያውን ያገኘው በፍጻሜው ዘመን የተገለጠውን መልእክት በመናቃቸው ነበር።

“ሰዎች ግን አያውቁትም፤ ነገር ግን ይህ የምሥራች ዜና ሰማይን በደስታ ይሞላዋል። ከብርሃን ዓለም የመጡት ቅዱሳን ፍጥረታት በይበልጥ ጥልቅና ርኅሩኅ በሆነ አሳብ ወደ ምድር ይሳባሉ። ሁሉም ዓለም በመገኘቱ የበለጠ ይበራል። ከቤተሰብም ከረብቶች በላይ ቁጥር የማይታወቅ የመላእክት ጭፍራ ተሰብስቧል። ለዓለም ይህን የደስታ ዜና እንዲያውጁ ምልክቱን ይጠብቃሉ። በእስራኤል ያሉት መሪዎች ለአደራቸው ታማኝ በሆኑ ኖሮ፣ የኢየሱስን ልደት በማወጅ ደስታውን በተከፈሉ ነበር። አሁን ግን ተዘልለው ቀርተዋል።” The Desire of Ages, 47.

መሪነት የአድቪንቲዥም በ1989 ተዘልሎ ቀረ፣ ዳንኤል 11፡40 በተፈጸመ ጊዜ። ኢየሱስን የሚወክል የሙሴ ታሪክ ውስጥ “የመጨረሻው ዘመን” ልደቱ ነበር፤ በዚያም ጊዜ ቤተሰቡ እና ከዚያ በኋላ የፈርዖን ልጅ ስለ ሕፃኑ ሙሴ የበለጠ እውቀት ተቀበሉ። ስሙ እርግጥ ነው “ከውኃ የዳን” ማለት ነው፣ ኢየሱስም “ይሖዋ ያድናል” ማለት ነው።

“በመጨረሻው ዘመን” በኋላ፣ ሁሉም የተሐድሶ መስመሮች በዚያ የተለየ ታሪክ ውስጥ የተጨመረው እውቀት በመጨረሻው ዘመን የተፈታውን ብርሃን ስለሚጠየቁበት ትውልድ ፊት እንደ ምስክር ሊቆም

ወደሚችል መልእክት መደበኛ ቅርጽ የሚያገኝበትን ነጥብ ያሳያሉ።

መጥምቁ ዮሐንስ የክርስቶስን መልእክት ይፋ አደረገው፤ የሙሴም መልእክት በአርባኛው ዓመቱ በራሱ ኃይል እስራኤልን ከግብፅ ለማዳን በሞከረ ጊዜ ይፋ ሆነ። የግብፅ መውጣት መልእክት አሁን በሕዝብ መዝገብ ውስጥ ተመዝግቦ ነበር።

ከአርባ ዓመታት በኋላ የሙሴ መልእክት በሚቃጠለው ቁጥቋጦ ኃይል ተሰጥቶት ነበር፤ እርሱም ከእግዚአብሔር መለኮት ጋር የተያያዙ ሁለት ምልክቶች ጋር ተከትሎ መጣ። እነርሱም ወደ እባብ የተለወጠው በትር እና ሙሴ ከእቅፉ ያወጣት ለምጻም እጅ ነበሩ። የኢየሱስ መልእክት ደግሞ በጥምቀቱ ጊዜ ኃይል ተሰጥቶት ነበር፤ ይህም ከመለኮት ሁለት ምልክቶች ጋር ተከትሎ መጣ። የአብ ድምፅ እና መንፈስ ቅዱስ። በሁለቱም ታሪኮች ውስጥ የሚቀጥለው የመንገድ ምልክት የመጀመሪያውን ቅር መሰኘት፣ የመዘግየትን ጊዜ፣ የሁለተኛውን መልእክ መድረስ ወይም 1843ን ይወክላል።

በሙሴ መስመር ውስጥ ያለው ተስፋ መቁረጥ፣ ሙሴ ልጁን ስላልገረዘ መልአኩ ሙሴን ሊገድለው በወረደ ጊዜ በሚስቱ ተገልጦ ነበር። ዲፓራ በፍርሃት ሥርዓቱን በልጃቸው ላይ ራሷ ፈጸመች። ሙሴ ልጁን መግረዝ ረስቶ ነበር! ለአብርሃም የተሰጠው የቃል ኪዳን ምልክት እንኳ በሙሴ ተረስቶ ነበር። አባት አብርሃም የዕብራውያንን ምርኮኝነትና ከግብፅ ውስጥ እና ከእርስዎ ውጭ መዳናቸውን ትንቢት አድርጎ አስቀድሞ ነበር፤ ያም ትንቢቱ በተለይ በሙሴ አማካይነት ሊፈጸም የነበረ ሲሆን፣ ሙሴ ልጁን መግረዝ ረሰ። በዚያን ጊዜ ሙሴ ዲፓራን ከመዳኑ በኋላ ድረስ ከአባቷ ጋር እንድትቆይ ወደ ኋላ ላካት። ሙሴ የእስራኤልን ልጆች በቀይ ባሕር ውኃ ውስጥ እስኪመራቸው ድረስ በሚድያን ቆየች፤ ይህንንም ሐዋርያው ጳውሎስ የግርዘትን ሥፍራ የወሰደውን ሥርዓት ማለትም ጥምቀትን እንደሚወክል ያሳውቀናል። ያንን ነጥብ አታምልጡ። በሙሴ ታሪክ ውስጥ ሁለተኛውን መልእክ የሚወክለው የመንገድ ምልክት፣ በዚያ ታሪክ ውስጥ የመጀመሪያውን ተስፋ መቁረጥ የሚያመነጨው ያ የመንገድ ምልክት፣ ከአብርሃም የቃል ኪዳን ግንኙነት ጋር በተያያዘ ዋነኛውን ሕግ መጣል ነበር።

በክርስቶስ መስመር ውስጥ የተከሰተው የመጀመሪያ ተስፋ መቁረጥ የአልዓዛር ሞት ነበር፤ ማርታና ማርያምም ኢየሱስ አልዓዛር ከሞተ አራት ቀን በኋላ ድረስ ባልዘገየ ኖሮ ይህ እንደማይፈጸም እርግጠኞች ነበሩ። ኢየሱስ የቅርብ ወዳጁን አልዓዛር እንዲሞትና በመቃብር እንዲበሰብስ መፍቀዱ ለሁለቱ እህቶች ብቻ ሳይሆን ለደቀ መዛሙርቱም እጅግ ታላቅ ተስፋ መቁረጥ ነበር። ነገር ግን የአልዓዛር ትንሣኤ የክርስቶስ አጠቃላይ አገልግሎት ማጎተም ሆነ።

“ወደ አልዓዛር ለመምጣት በመዘግየቱ ውስጥ፣ ክርስቶስ እርሱን ላልተቀበሉት ሰዎች የምሕረት ዓላማ ነበረው። አልዓዛርን ከሙታን በማስነሣት፣ ለደንዳናውና ለማያምን ሕዝቡ እርሱ በእውነት ‘ትንሣኤና ሕይወት’ እንደሆነ አንድ ተጨማሪ ማስረጃ እንዲሰጣቸው ዘንድ ቆየ። ለሕዝቡ፣ ለእስራኤል ቤት ድሆችና የተበተኑ በጎች፣ ያለውን ተስፋ ሁሉ ለመተው አልወደደም። ልቡ በንስሐ አልባነታቸው የተነሣ እየተሰበረ ነበር። በምሕረቱ እርሱ መልሶ የሚያቆም እንደሆነ፣ ሕይወትንና አለመሞትን ወደ ብርሃን ሊያመጣ የሚችል ብቸኛው እርሱ እንደሆነ አንድ ተጨማሪ ማስረጃ ሊሰጣቸው አሰበ። ይህ ካህናቱ ሊያሳስቱት የማይችሉት ማስረጃ ሊሆን ነበር። ወደ ቢታንያ በመሄድ የዘገየበት ምክንያት ይህ ነበር። ይህ የሁሉ በላይ ተአምር፣ አልዓዛርን ከሙታን ማስነሣቱ፣ በሥራውና በመለኮት መሆኑ የሰጠው መግለጫ ላይ የእግዚአብሔርን ማጎተም ሊያኖር ነበር።” The Desire of Ages, 529.

የእግዚአብሔር አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ማጎተም በ1843 እና 1844 ታሪክ ውስጥ ተገልጿል፤ ምክንያቱም በክብር መግቢያው ጊዜ ክርስቶስን ወደ ኢየሩሳሌም የመራው አልዓዛር እንደነበረ እንደተነገረን ነው። የክብር መግቢያው ታሪክ እህት ዋይት የ1843 እና 1844 የእኩለ ሌሊት ጩኸትን ለማብራራት የተጠቀመችበት ታሪክ ነው። ይህም ክርስቶስ ሙታንን በእግዚአብሔር የፍጥረት ኃይል ለማስነሣት ኃይል እንዳለው

በተመለከተ የተፈጠረ አለመግባባት ነበር። ማርያምና ኤልሳቤጥ ኢየሱስ አልአዛርን በመጨረሻው መለከት ሊያስነሣው ኃይል እንዳለው እንደሚያውቁ ተናገሩ፤ ነገር ግን በዚያው ጊዜና በዚያው ስፍራ በእርግጥ ሊያስነሣው ኃይል እንዳለው ማየት አልቻሉም። እርሱ በጥምቀቱና በሞቱ ሊያሳይ የመጣውን እውነት፣ የግል ሰስት ዓመት ተኩል አገልግሎቱን መጀመሪያና መጨረሻ የሚያመለክተውን እውነት፣ እነርሱ ራሳቸው ይክዱት ነበር። ድንጋዩ ከመቃብሩ እስኪወገድ ድረስ ማየት አልቻሉም፤ እንዲሁም በኋላ በ1843 ሰንጠረዥ ላይ በአንዳንድ ቍጥሮች ውስጥ ከነበረ ስህተት እጁ እስኪወገድ ድረስ እንደሆነው።

ሙሴ ዚፓራን ከፈርዖን ጋር ሊመጣ ከነበረው ቀጣይ ተጋድሎ ካራቀ በኋላ፣ ታላቁ ወንድሙ አሮን ተገናኘው፤ እነዚህም ሁለቱ መልእክተኞች የሁለተኛውን መልእክት መልእክት ተወክለው ወደ ግብፅ ቀጡሉ። ማንኛውም መቅሰፍት በግብፅ ላይ ከመጣ በፊት ሙሴ ለፈርዖን፣ እስራኤልን የእግዚአብሔር በኩር ልጅ እንዲወጣና እንዲያመልክ ካልፈቀደ፣ እግዚአብሔር የግብፅን በኩር እንደሚመታ አስጠነቀቀው።

እግዚአብሔርም ለሙሴ አለው፡- ወደ ግብፅ ለመመለስ በምትሄድ ጊዜ፣ በእጅህ ያኖርሁትን ተአምራት ሁሉ በፈርዖን ፊት እንድታደርግ ተጠንቀቅ፤ እኔ ግን ልቡን አደነድናለሁ፣ ሕዝቡንም እንዳይለቅ ይሆናል። ለፈርዖንም እንዲህ ትላለህ፡- እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡ እስራኤል ልጄ ነው፣ በኩር ልጄም ነው። እኔም እልሃለሁ፡- ልጄን ልቀቅ፣ ያገለግለኝ ዘንድ፤ እርሱን ልትለቅ እምቢ ብትል እነሆ፣ ልጅህን፣ በኩር ልጅህን እገድላለሁ። ዘፀአት 4፡21-23።

የእኩለ ሌሊት ጩኸት ወደፊት የሚፈጸም ትንቢት ነበር።

“እስራኤል ከግብፅ በመዳኑ ጊዜ፣ የበኩር ልጆች መቀደስ እንደገና ታዘዘ። የእስራኤል ልጆች በግብፃውያን ባርነት ሥር ሳሉ፣ ጌታ ሙሴን ወደ ግብፅ ንጉሥ ወደ ፈርዖን ሄዶ እንዲህ እንዲል አዘዘው፤ ‘እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ እስራኤል ልጄ ነው፣ በኩር ልጄም ነው፤ እኔም አንተን እላለሁ፣ ልጄን ልቀቅ፣ ያገለግለኝም፤ እርሱን ለመልቀቅም እምቢ ብትል፣ እነሆ፣ ልጅህን፣ በኩር ልጅህን እገድላለሁ።’ ዘፀአት 4፡22, 23።”

“ሙሴ መልእክቱን አስተላለፈ፤ ነገር ግን የትዕቢተኛው ንጉሥ መልስ፡- ‘እስራኤልን እንድለቅ ድምፁን እታዘዝ ዘንድ እግዚአብሔር ማን ነው? እግዚአብሔርን አለውቀውም፣ እስራኤልንም አልለቅም።’ ዘፀአት 5፡2። ጌታ ለሕዝቡ በመልክቶችና በተአምራት ሠራ፣ በፈርዖንም ላይ አስፈሪ ፍርዶችን አወረደ። በመጨረሻም በግብፃውያን መካከል የሰውንና የእንስሳን በኩር እንዲመታ አጥፊው መልእክት ታዘዘ። እስራኤላውያንም እንዲተርፉ በታረደ በግ ደም በመቃኖቻቸው ላይ እንዲቀቡ ተመሩ። መልእኩ በሞት ተልእኮው በመጣ ጊዜ ከእስራኤላውያን ቤቶች እንዲያልፍ እያንዳንዱ ቤት ምልክት ሊደረግበት ይገባ ነበር።” The Desire of Ages, 51.

የእኩለ ሌሊት ጩኸት መልእክት ለፈርዖን የበኩር ልጆች ሞት ለፈርዖን ዓመፅ ምላሽ እንደሆነ የሚገልጥ ነበር። መልእክቱ በመዝገብ ውስጥ ከተመዘገበ በኋላ፣ በ1844 የበጋ ወቅት ያለውን የእኩለ ሌሊት ጩኸት ኃይል የሚወክሉት መቅሰፍቶች በግብፅ ላይ መጡ። በ1844 የበጋ ወቅት የእኩለ ሌሊት ጩኸት መልእክት እንደ ማዕበል ሞገድ በምድረቱ ሁሉ ላይ ተሰራጩ። መቅሰፍቶቹ በግብፅ ላይ ተስፋፉ፤ እናም የተስፋ የበኩር ልጆች ሞት በደረሰ ጊዜ በመላው ግብፅ እኩለ ሌሊት ጩኸት ተሰማ።

ሙሴም እንዲህ አለ፡— እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡ በእኩለ ሌሊት ግብፅን መካከል እወጣለሁ፤ በግብፅም ምድር ያሉ በኩራት ሁሉ ይሞታሉ፤ ከዙፋኑ ላይ ከሚቀመጠው ከፈርዖን በኩር ጀምሮ እስከ ከወፍጮው በኋላ ያለችው የባሪያ ሴት በኩር ድረስ፣ የእንስሳትም በኩራት ሁሉ። በግብፅም ምድር ሁሉ እንደ እርሱ ያልሆነ ከቶም ዳግመኛ የማይሆን ታላቅ ዋይታ ይሆናል። ዘፀአት 11፡4-6።

ክርስቶስ በድል ወደ ኢየሩሳሌም የገባው መግባቱ ወደ ቀራንዮ መስቀል አመራ፣ የክርስቶስም ደቀ መዛሙርትና ሌሎች ተከታዮቹ ታላቅ ቅር መሰኘትን ተለማመዱ።

“የእኛ ተስፋ መቁረጥ እንደ ደቀ መዛሙርቱ ያለ ታላቅ አልነበረም። የሰው ልጅ በድል ወደ ኢየሩሳሌም በገባ ጊዜ፣ እርሱ ንጉሥ ሆኖ እንዲነግሥ ጠበቁ። ሕዝቡም ከተራራው አገር ሁሉ በብዛት መጥተው፣ ‘ሆሳዕና ለዳዊት ልጅ’ ብለው ጮኹ። ካህናቱና ሽማግሌዎቹም ሕዝቡን እንዲያቆም ኢየሱስን በለመኑት ጊዜ፣ ትንቢት መፈጸም ስለሚገባ፣ እነርሱ ቢዝሙ እንኳ ድንጋዮቹ ይጮኻሉ ብሎ ገለጠ። ነገር ግን ከጥቂት ቀናት በኋላ፣ እነዚህ ራሳቸው ደቀ መዛሙርት በዳዊት ዙፋን ላይ ይነግሣል ብለው ያመኑበትን የሚወዱትን ጌታቸውን፣ ከሚሰላቁና ከሚያላግጡ ፈሪሳውያን በላይ በከፋ መስቀል ላይ ተዘርግቶ አዩት። ከፍ ያለ ተስፋቸው ተሰበረ፣ የሞት ጨለማም ከበባቸው።” Testimonies, volume 1, 57, 58.

የደቀ መዛሙርቱና የሚለራውያኑ ታላቁ ተስፋ መቁረጥ ደግሞ፣ ዕብራውያን በፈርዖን ሠራዊትና በቀይ ባሕር መካከል ተዘግተው በመቆማቸው ይወከላል።

“በእኛ ላይ የያለፉት ዘመናት የተሰበሰበ ብርሃን እየበራ ነው። የእስራኤል መርሳት ታሪክ ለእኛ መገለጥ እንዲሆን ተጠብቆ ኖሯል። በዚህ ዘመን እግዚአብሔር ከእያንዳንዱ ሕዝብ፣ ወገንና ቋንቋ ለራሱ ሕዝብ ለመሰብሰብ እጁን አንሥቶአል። በአድጌንት እንቅስቃሴ ውስጥ እስራኤላውያንን ከግብፅ ሲመራቸው እንደሠራላቸው ሁሉ ለርስቱ ሠርቶአል። በ1844 ታላቁ ተስፋ መቁረጥ ውስጥ የሕዝቡ እምነት በቀይ ባሕር አጠገብ እንደነበረው የዕብራውያን እምነት ተፈትኗል።” Testimonies, volume 8, 115, 116.

ክርስቶስ ወደ ኢየሩሳሌም በገባ ጊዜ የዚያ ሰዓት መንፈሳዊ መነሳሳት ፈሪሳውያን ሊያጸግቡት የፈለጉትን የምስጋና ፍንዳታ እንዳመጣ ማየት አስፈላጊ ነው። የዚያ የምስጋና መዝሙር እምብርት ኢየሱስ የዳዊት ልጅ መሆኑን የሚጠቅስ ነበር፤ ይህም ክርስቶስ ከክርክር ፈላጊ አይሁድ ጋር ያደርገውን የቃል ግንኙነት መጨረሻ ለማመልከት የተጠቀመበት በጣም ምልክት ነበር። ለአይሁድ ከሁሉ ይልቅ የሚያበሳጭ የነበረውም ኢየሱስን “የዳዊት ልጅ” ብለው ሲጠሩት በዚያ በተዘዋዋሪ የንጉሥ ዳዊት ወደ ኢየሩሳሌም ያደረገውን የድል ግቢያ እየጠቀሱ መሆናቸው ነበር።

በዳዊት ታቦቱን ወደ ኢየሩሳሌም በማምጣት ሥራ ታሪክ ውስጥ፣ የመልእክቱ ኃይል መሞላት በዳዊት ኃይል መሞላት ተወክሎ ነበር።

ዳዊትም ሄዶ ይበልጥ ታላቅ ሆነ፣ የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔርም ከእርሱ ጋር ነበረ። 2 ሳሙኤል 5፡10።

ከዚያም ዳዊት ታቦቱን ወደ ኢየሩሳሌም ለማምጣት ወሰነ። ታቦቱን ወደ ዳዊት ከተማ በማምጣት ሂደት ውስጥ፣ በእያንዳንዱ የተሃድሶ መስመር እንደሚሆነው ሁሉ፣ አንድ ተስፋ መቁረጥ ሊኖር ነበር። ስሙ “ኃይል” ማለት የሆነው ዑዛ፣ ታቦቱን ለመንካት ሥልጣን እንዳልተሰጠው ፈጽሞ እያወቀ ሳለ፣ እንኳ ይህን አደረገ። ታቦቱ ከመጀመሪያው ወደ ምርኮ እንዲወሰድ ምክንያት የሆነው ዋና ጉዳይ፣ ለእግዚአብሔር የተገለጠ ፈቃድ አለመታዘዝና ከእግዚአብሔር ታቦት ጋር በተያያዘው ኃይል ላይ ያለ ድፍረት ነበር። ነገር ግን ዑዛ፣ የዳዊት ኃይል ሰው፣ በሙሴ የግርዛት ትእዛዝን እንደ ጣሰ ሁሉ አልታዘዘም። ዑዛ በሞት ተመታ፣ እናም ዳዊት ዑዛ ከሞተ በኋላ ታቦቱ የቆየበትን ስፍራ የሚጠብቁት ሰዎች እንደሚባረኩ እስኪገነዘቡ ድረስ ታቦቱ ከኢየሩሳሌም ውጭ ቆየ። ከዚያም ዳዊት ታቦቱን ወደ ኢየሩሳሌም ለማምጣት እንደገና ተነሣ። ዳዊት እየዘፈነና እየጨፈረ ወደ ኢየሩሳሌም ሲገባ፣ ሚስቱ እርቃኑን አይታ እጅግ ተስፋ ቆረጠች።

ሦስት የተሐድሶ እንቅስቃሴዎች መስመሮች ሁሉም 1843 እና 1844 የሚመለከቱ ናቸው፤ እነዚህም ጸድቃን ሰዎችና ነቢያት ሊያዩና ሊሰሙ የናፈቁት የዘመን ወቅት ነው። የሁለተኛው መልአክ መምጣት ባሕርያት፣ እንዲሁም የመዘግየት ጊዜና የተስፋ መቁረጥ መለያ ምልክቶች ሁሉ ለማየት ቀላል ናቸው። ይሁን እንጂ የበለጠ ጥልቅ እውነቶች የሚያመለክቱት ይህ የተስፋ መቁረጥ በሙሴ ወይም በዑዛ ወይም በማርታና

በማርያም በኩል የተፈጠረ ቀላል የማይገባ መረዳት ብቻ እንዳልሆነ፣ ነገር ግን ይህ ተስፋ መቁረጥ ራሱ ተስፋ መቁረጡ የተፈጸመበት ታሪክ ጋር የተያያዘ መሠረታዊ መርህ መጣል ጋር የተገናኘ እንደነበረ ነው። ለሙሴ ይህ የግርዛት ምልክት ነበር፤ ለዑዛ ደግሞ ስለ ታቦቱ የተሰጡ የእግዚአብሔር ትእዛዛት በተመለከተ ድፍረት ነበር፤ ለማርያም ለማርያምም የሚያስነሣ በክርስቶስ ያለው ፈጣሪ ኃይል ላይ እምነት ማጣት ነበር።

ከሙሴ ጋር የአገልግሎቱ እጅግ ማዕከላዊ ጭብጥ ከተመረጠ ሕዝብ ጋር የቃል ኪዳን ግንኙነትን መመስረት ነበር፤ ሙሴም የዚያን ቃል ኪዳን ምልክት ረሳ። ከዑዛ ጋር ግን በታቦቱ ውስጥ የተገለጠው የእግዚአብሔር ሕግ ቅድስና መርህ ራሱ ነበር። ከማርያም ማርያም ጋር ደግሞ፣ ከጥምቀቱ ጀምሮ እስከ ሞቱ፣ መቀበሩና ትንሣኤው ድረስ—እነዚህም በአገልግሎቱ መጀመሪያ የተመሰሉ ሲሆኑ—የክርስቶስ አገልግሎት እጅግ ማዕከል ራሱ ነበር። የ1843 የመጀመሪያው ተስፋ መቁረጥ በሐበቄቅ ትንቢት ፍጻሜ የነበረው በሰሌዳው ላይ በነበሩ አንዳንድ ቁጥሮች ስህተት ምክንያት መጣ። ይህ ስህተት በሚለር እንቅስቃሴ ውስጥ ዋነኛውን መርህ—አንድ ቀን ለአንድ ዓመት የሚቆጠር መርህ—ያካትት ነበር።

“ሰባቱ ነገድጓዶች” ከ1840 እስከ 1844 ድረስ ያለውን የአድቪንት እንቅስቃሴ ይወክላሉ፤ ነገር ግን በዚያ እንቅስቃሴ ውስጥ ከ1843 እስከ 1844 ያለው ታሪክ አለ፣ እርሱም በተስፋ መቁረጥ የሚጀምረው በተስፋ መቁረጥ የሚያበቃ ስለሆነ፣ የአልፋና የኦሜጋ ፊርማ በዚያ ታሪክ ላይ ተቀምጦአል። እናም ያ ታሪክ ራሱ ኢየሱስና ኤሊን ኃይት ጻድቃን ሁልጊዜ ለማየት የናፈቁት ቅዱስ ታሪክ እንደሆነ የጠቆሙበት ያ ታሪክ ነው።

እነዚያ አራት መስመሮች፣ ሙሴ፣ ዳዊት፣ ክርስቶስ እና ሚሊራውያን የዓለም መጨረሻ ላይ የአሥሩ ድንግል ምሳሌ እንደገና በሚደገምበት ጊዜ ከዚያም የመቆያ ጊዜ የሚጀምር ቅሬታ የሚከተለው የሁለተኛው መልእክት መልእክት ሳይሆን የሦስተኛው መልእክት መልእክት ኃይል መሰጠት እንደሚኖር ያስተምራሉ።

የመጀመሪያው መልእክት በነሐሴ 11፣ 1840 በወረደ ጊዜ የሚለራውያን ዋና የትንቢት መርህ አጻፍ፣ የመጀመሪያቸውም ቅሬታ በተለይ ከዚያ መርህ ጋር የተያያዘ ይሆን ነበር። ያ ቅሬታና የመቆየት ጊዜ በእኩል ሌሊት ጩኸት በተፈጸመ ጊዜ፣ ያ መልእክት ደግሞ ከ“አንድ ቀን ለአንድ ዓመት” መርህ ጋር የተያያዘ ይሆን ነበር፤ ክርስቶስም በጥቅምት 22፣ 1844 እንደሚመጣ የተሰጠው መለያየት እንዲሁ ነበር። ከ1840 እስከ 1844 ያሉት አራቱ የመንገድ ምልክቶች ሁሉ ከ“አንድ ቀን ለአንድ ዓመት” መርህ ጋር የተያያዙ ነበሩ።

አይሁድ የእግዚአብሔር ሕግ አደራ ተቀባዮች ሆነው ተሾሙ፤ በሙሴ መስመር የተወከለውም ጉዳይ የእግዚአብሔር ሕግና ሥርዓቶቹ ነው። በዳዊት ታሪክም እንደገና የእግዚአብሔር ሕግ ነበር። በክርስቶስ ታሪክም የእግዚአብሔር ሕግ ነበር፤ ምክንያቱም በደም መፍሰስ ያለ ኃጢአት ስርዓት የለምና፤ ይህም ኃጢአት በእግዚአብሔር ሕግ ለኃጢአተኛው የተገለጠ ነው። ነገር ግን አድቪንቴዥም የእግዚአብሔር ሕግ ብቻ ሳይሆን የትንቢታዊው ቃል ደግሞ አደራ ተቀባይ ሆኖ ተሾመ።

ስለዚህ፣ በሚለራዊት ታሪክ መስመር ውስጥ ያለው ዋና ርዕሰ ጉዳይ የእግዚአብሔር ትንቢታዊ ሕጎች ነው። በአድቪንቴዥም መጨረሻም፣ ጉዳዩ እንደገና ስለ ትንቢት ትርጓሜ ሕጎች ይሆናል፤ ነገር ግን ከ1844 ጀምሮ ትንቢታዊ ጊዜ ከእንግዲህ ወዲህ ተፈጻሚ ሊደረግ አይገባም። በመጨረሻው ያሉት ሕጎች፣ አልፋና ኦሜጋ መጨረሻውን ከመጀመሪያው በማሳየት ላይ የተመሠረቱ ናቸው።

በእስልምና የትንቢታዊ እንቅስቃሴን የሚወክለው ሁለተኛው ወዮ በተፈጸመ ጊዜ የአቶማን ታላቅ ሥልጣን ሲያበቃ፣ የራእይ 9፡15 ያለው የሦስት መቶ ዘጠና አንድ ዓመትና አሥራ አምስት ቀን ትንቢት ተፈጸመ፣ የሚለር ሥራ እጅግ ማዕከል የሆነውም “አንድ ቀን ለአንድ ዓመት” መርህ ተረጋገጠ።

በ2001 ዓ.ም. መስከረም 11 እስልምና በመመታቷ፣ በራእይ 8፡13 መፈጸም መሠረት የሦስተኛው ወዮ መምጣት ተፈጸመ፤ እንዲሁም የFuture for America ሥራ እጅግ ዋና ልብ የነበረው መርህ ተረጋገጠ፤ ይህም መርህ በቀላሉ ሲነገር የታሪክ መደጋገም ነው። እስልምናን የሚወክል የወዮ መለኮት ትንቢት፣

ሁለቱም የራዲዮ 10 መልእክት በ1840 እና የራዲዮ 18 መልእክት በ2001 በተፈጸሙ ጊዜ ተረጋገጡ። ታሪክ ተደግሟል። ከዚህ በኋላ የሚጠበቀው ነገር አንድ ተስፋ መቁረጥ ነው።

ቅር መሰኘቱ የመዘግየት ጊዜን ያስገባ ነበር። ቅር መሰኘቱም ከሥራው ጋር የተሳተፉትን ሰዎች ተስፋ እንዲቆርጡና እንዲበተኑ ያደርግ ነበር። ቅር መሰኘቱ የሚፈጸምበትም በትንቢት ዋነኛ ሕግ ላይ ባለ መናቅ ነበር፤ በእርግጥም ይህ በአድቪንቴዥም መጀመሪያ የተመሠረተው የትንቢት ዋነኛ መርህ ነበር። የሴፕቴምበር 11, 2001 ማበረታቻ ከእስልምና ጋር የተያያዘ ነበር፤ የጁላይ 18, 2020 ቅር መሰኘትም ስለ እስልምና ነበር። ሳሙኤል ስኖውና ከእርሱ በኋላ ያሉ ሌሎች ሰዎች የአክቶበር 22, 1844 ቀንን እንዲያውቁ ያስቻላቸው ጌታ እጁን ከ1843 ገበታ ላይ ካሉ አንዳንድ ቁጥሮች ስህተት ላይ እንዳይሆኑ ተነግሮናል። ከዚያም ስኖውና ሚሊራውያን የሁለት ሺህ ሦስት መቶ ዓመት ትንቢት መፈጸሙ በ1843 ዓመት እንደሚሆን ለመተንበይ ያደረሳቸው ያው ማስረጃ እንደነበረ፤ ከዚያም በኋላ የአክቶበር 22, 1844 ቀንን እንዲለይ ያስቻላቸው ያው ተመሳሳይ ማስረጃ እንደሆነ አይ።

“ኢየሱስና ሰማያዊው ሠራዊት ሁሉ፣ ነፍሳቸው የወደደችውን እርሱን ለማየት በጣፋጭ ተስፋ የናፈቁትን በርኅራኄና በፍቅር ተመለከቱ። በፈተናቸው ሰዓት ይደግፏቸው ዘንድ መላእክት በዙሪያቸው እየበረሩ ነበር። ሰማያዊውን መልእክት ለመቀበል የቸለሉት ግን በጨለማ ውስጥ ተተዉ፤ እግዚአብሔርም ከሰማይ የላከላቸውን ብርሃን ስለልተቀበሉ ቍጣው በእነርሱ ላይ ነደደ። እነዚያ ታማኝ ሆነው የተስፋ ቆራጮች ሆነው የቀሩት፤ ጌታቸው ለምን እንዳልመጣ ማስተዋል ያልቻሉት፤ በጨለማ ውስጥ አልተተዉም። እንደገና የትንቢቱን ዘመናት ለመመርመር ወደ መጽሐፍ ቅዱሳቸው ተመሩ። የጌታ እጅ ከቁጥሮቹ ተነሣ፤ ስህተቱም ተብራራ። የትንቢቱ ዘመናት እስከ 1844 እንደሚደርሱ አይ፤ እንዲሁም የትንቢቱ ዘመናት በ1843 እንደሚያበቁ ለማሳየት ያቀረቡት ያው ማስረጃ፤ በ1844 እንደሚጠናቀቁ ያረጋግጥ እንደነበር አወቁ። ከእግዚአብሔር ቃል የወጣ ብርሃን በአቋማቸው ላይ አበራ፤ የመዘግየትም ጊዜ እንዳለ አገኙ—‘ራእይ ቢዘገይም ጠብቀው።’ ክርስቶስ ወዲያውኑ እንዲመጣ ባላቸው ፍቅር፤ እውነተኛ ተጠባባቂዎችን ይገልጥ ዘንድ የተወሰነውን የራእይን መዘግየት ቸል ብለው ነበር። እንደገና የጊዜ ነጥብ ነበራቸው። ነገር ግን ከመራራ ቅሬታቸው በላይ ተነሥተው፤ በ1843 እምነታቸውን ያስለዩውን ያን የቅንዓትና የኃይል ደረጃ ለመያዝ ብዙዎቻቸው እንዳልቻሉ አየሁ።” Early Writings, 236, 237.

እስልምና በ2020 ዓ.ም. ጁላይ 18 ቀን አሜሪካን እንደሚያጠቃ ወደ ትንቢት ያመራው ማስረጃ፤ በቅርቡ በሚመጣው የእሁድ ሕግ ጊዜ እስልምና በአሜሪካ ላይ የሚመጣ ፍርድ እንደሆነ እንደሚያረጋግጥ፤ ነገር ግን ይህ ክስተት ከእንግዲህ ወዲህ ከየትኛውም የጊዜ አካል ጋር የማይያያዝ መሆኑን ልንጠብቅ ይገባናል።

ከ1840 እስከ 1844 ባለው ታሪክ ውስጥ አራት ዋና ዋና የመንገድ ምልክቶች አሉ። እያንዳንዱ የመንገድ ምልክት ከሚለር ዋና መርህ ተግባራዊ አፈጻጸም ጋር የተያያዘ ነው—የአንድ ቀን ለአንድ ዓመት መርህ።

ከ2001 ዓ.ም. ታሪክ ውስጥ እስከ እሁድ ሕግ ድረስ አራት ዋና ዋና የመንገድ ምልክቶች አሉ። መስከረም 11፣ 2001 እስልምና ነበር። ያልተሳካው የሐምሌ 18፣ 2020 ትንቢት ስለ እስልምና ነበር። እያንዳንዱ የመንገድ ምልክት ከFuture for America ዋና መመሪያ—የታሪክ መደጋገም—ተግባራዊ አፈጻጸም ጋር የተያያዘ ነው። “ሰባቱ ነጎድጓዶች” በቅደም ተከተላቸው የሚገለጡ የወደፊት ክስተቶችን ይወክላሉ። ከአራቱ የመንገድ ምልክቶች መጀመሪያው መስከረም 11፣ 2001 ሲሆን፣ በሦስተኛው ወደ ፍጻሜ ውስጥ በእስልምና በኩል በዩናይትድ ስቴትስ ላይ የተፈጸመ ጥቃትን ይለያል። በእኛ ታሪክ ውስጥ እሁድ ሕግን የሚወክለው የመጨረሻው የመንገድ ምልክት ስለ እስልምና መሆን ይገባዋል፤ ምክንያቱም አልፋና አሜጋ ሁልጊዜ መጨረሻውን ከመጀመሪያው ያሳያል፤ አልፋና አሜጋም ለዚህ ታሪክ በተለይ “ሰባቱን ነጎድጓዶች” ያተመው እርሱ ነው። እስልምና በእሁድ ሕግ ጊዜ ዩናይትድ ስቴትስን ይወጋል።

ይህ አሁን እየተገለጠ ያለው የሰባቱ ነጎድጓዶች መፈታት ሦስቱ ዋና ክፍሎች መካከል አንዱ ነው። ሙሴ በታሪኩ መስመር የእኩለ ሌሊት ጩኸትን የሚያመለክት መልእክት ካወጀ በኋላ የመጨረሻዎቹ እንቅስቃሴዎች ፈጣን ነበሩ። በግብፅ እኩለ ሌሊት ጩኸቱን ያስከተለውና የበኩር ልጆቹ ትንቢት እስኪፈጸም ድረስ አሥር በላይኛው ኃይል የመጡ አጥፊ መቅሰፍቶች ተከተሉ። ክርስቶስ ወደ ኢየሩሳሌም ከገባ በኋላ ወደ መስቀሉ የሚወስዱት ፈጣን ደረጃዎች ተጀምረው ነበር። መልእክቱ ከታወጀ በኋላ መመለስ አልነበረም። ከነሐሴ 12 ቀን 1844 በኤክሰተር የሰፈር ስብሰባ ጀምሮ፣ ከሁለት ወር ያነሰ ጊዜ በኋላ ትንቢቱ ተፈጸመ።

እግዚአብሔርም ቃል ወደ እኔ መጣ እንዲሁም አለ፤ የሰው ልጅ ሆይ፣ በእስራኤል ምድር የምትኖሩት፡-
“ቀኖቹ ይረዝማሉ፣ ራእይም ሁሉ ይጠፋል” የሚለው ይህ ምሳሌ ምንድን ነው? ስለዚህ እንዲህ በላቸው፤ ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ይህን ምሳሌ አስቀርለዋለሁ፣ ከዚህም በኋላ በእስራኤል እንደ ምሳሌ አይጠቀሙበትም፤ ነገር ግን እንዲህ በላቸው፤ “ቀኖቹ ቀርበዋል፣ የራእይም ሁሉ ፍጻሜ ደርሶአል።” በእስራኤል ቤት ውስጥ ከእንግዲህ በኋላ ከንቱ ራእይ ወይም አባባይ ምዋርት አይኖርምና። እኔ እግዚአብሔር ነኝና፤ እኔ እናገራለሁ፣ የምናገረውም ቃል ይፈጸማል፤ ከእንግዲህ በኋላ አይዘገይም፤ እናንተ ዓመፀኛ ቤት ሆይ፣ በዘመናችሁ ቃሉን እናገራለሁ እፈጽመውማለሁም፣ ይላል ጌታ እግዚአብሔር። ደግሞም የእግዚአብሔር ቃል ወደ እኔ መጣ እንዲሁም አለ፤ የሰው ልጅ ሆይ፣ እነሆ፣ የእስራኤል ቤት፡- “የሚያየው ራእይ ለብዙ ዘመናት ወደፊት ነው፣ ስለ ሩቅ ዘመናትም ትንቢት ይናገራል” ይላሉ። ስለዚህ እንዲህ በላቸው፤ ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ከቃሎቹ አንዱ እንኳ ከእንግዲህ በኋላ አይዘገይም፤ ነገር ግን የተናገርሁት ቃል ይፈጸማል፣ ይላል ጌታ እግዚአብሔር። ሕዝቅኤል 12፡21-28።